28/12/2018

Βράβευση Αριστούχων στην Αλεξάνδρεια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Τετάρτης 27 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην ενορία Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας η καθιερωμένη εκδήλωση απονομής χρηματικών βραβείων και επαίνων σε αριστούχους φοιτητές, καθώς επίσης και στους επιτυχόντες στις γενικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Έπαινοι απονεμήθηκαν και σε αριστούχους μαθητές των τριών τάξεων του Λυκείου. Να σημειωθεί ότι φέτος συμπληρώνονται 20 χρόνια από την καθιέρωση της εκδηλώσεως.

Της εκδήλωσης προηγήθηκε Εσπερινός κατά τον οποίο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος της ακολουθίας ανέγνωσε σχετική ευχαριστήρια ευχή για τους επιτυχόντες των εξετάσεων και απηύθυνε πατρικούς λόγους.

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡἘκκλησία μας ἑορτάζει τή μνήμη τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχι-διακόνου Στεφάνου ἡἹερά μας Μητρόπολη ἔχει καθιερώσει ἀπό πολλά χρόνια τήν ὡραία αὐτή ἐκδήλωση μέ σκοπό τή βράβευση τῶν ἀριστούχων μαθητῶν καί μα-θητριῶν, οἱόποῖοι διακρίθηκαν στίς ἐξετάσεις γιά τήν εἰσαγωγή στά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύ-ματα τῆς χώρας μας, ἀλλά καί στίς ἐνδοσχολικές ἐξετάσεις.

Καί ἡἐκδήλωση αὐτή, πού μᾶς γεμίζει ὅλους χαρά, ἔρχεται νά προσ-τεθεῖστή χαρά τῶν ἑορτῶν, στή χαρά τῶν Χριστουγέννων πού ζοῦμε ὅλοι μέσα στήν Ἐκκλησία μας αὐτές τίς ἡμέρες.

Γιατί ἡχαρά πηγάζει ἀπό τήν Ἐκ-κλησία μας, πηγάζει ἀπό τό μέγα αὐτό καί κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως. Γιατί ὁΧριστός μέ τή γέννησή του ἔφερε «χαρά ἐν ὅλῳτῷκόσμῳ», ἔφερε τή χαρά πού δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τά γεγονότα πού συμβαίνουν γύρω μας, πού δέν ἐπηρεάζεται ἀπό αὐ-τά, ἀλλά πληροῖτίς ψυχές τῶν ἀν-θρώπων πού πιστεύουν καί ἀγα-ποῦν τόν Χριστό καί διαχέεται δι᾽αὐτῶν στόν κόσμο, καί παραμένει ὡς ἡμοναδική σταθερά στή ζωή τους.

Γι᾽αὐτό καί ἡχαρά τῶν Χριστου-γέννων δέν εἶναι χαρά μιᾶς ἡμέ-ρας, δέν εἶναι χαρά πού περιορί-ζε-ται στό γιορτινό τραπέζι καί τε-λειώνει ὅταν σβύσουν τά φῶτα, ἀλλά διαρκεῖκαί παραμένει στήν ψυχή τῶν ἀνθρώπων, πού ἔνιω-σαν τόν Χριστό νά γεννιέται μέσα τους, πού αἰσθάνθηκαν τό πραγ-μα-τικό νόημα τῶν

Χριστουγέν-νων.

Γιά ὅλους ἐμᾶς πού ζοῦμε ἤπρο-σπαθοῦμε νά ζήσουμε τήν ἀληθι-νή χαρά τῶν Χριστουγέννων τά στολίδια καί τά φῶτα εἶναι ἡἐξω-τε-ρίκευση αὐτῆς τῆς χαρᾶς τήν ὁποία αἰσθανόμεθα στήν ψυχή μας, γιατί στή χαρά δέν μετέχει μό-νο ἡψυχή μας, μετέχει ὁλό-κληρη ἡὕπαρξή μας, μετέχει καί ἡκτίση ὁλόκληρη, ἡὁποία μέ τή γέννηση τοῦΧριστοῦἐλευθερώ-νε-ται ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, ἀνα-γεννᾶται καί αὐτή καί ἁγιάζε-ται, ὅπως καί ἡψυχή τοῦἀνθρώ-που.

Γι᾽αὐτό καί ἡχαρμόσυνη ἀτμό-σφαιρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι διάχυτη παντοῦκαί περιλαμβάνει ὅλες τίς ἐκφάνσεις τῆς ἀνθρώ-πι-νης ζωῆς καί δραστηριότητος. Γι᾽αὐτό καί μέσα στή χαρά τῶν Χρι-στουγέννων οἱἑορτές τῶν ἁγίων μας προσλαμβάνουν μία ἀκόμη πιό χαρμόσυνη διάσταση, ὅπως καί οἱἑορτές τῶν ἀνθρώπων.

Μέσα στή χαρμόσυνη, λοιπόν, αὐτή ἀτμόσφαιρα τῶν Χριστου-γέν-νων καί ἡμνήμη τοῦἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου ἔχει μία ξεχωριστή διά-σταση. Γιατί μπορεῖὁπρωτο-μάρ-τυς Στέφανος νά μήν βρέθηκε τή νύκτα τῆς

γεννήσεως τοῦΧριστοῦστή Βηθλεέμ, μπορεῖνά μήν ἀγραυλοῦσε μαζί μέ τούς ποιμένες καί νά μήν ἦταν ἀπό τούς πρώ-τους ἀνθρώπους πού ἔσπευσαν στή φάτνη γιά νά προσκυνήσουν τόν Χριστό, ἀξιώθηκε ὅμως νά δεῖκαί αὐτός «τούς οὐρανούς ἀνεωγ-μένους», ὅπως οἱποιμένες τή νύ-κτα τῶν Χριστουγέννων. Ἀξιώθη-κε νά δεῖτόν Χριστό, ὅπως ἐκεῖ-νοι, ὄχι βεβαίως ὡς ταπεινό βρέ-φος ἀλλά μέ ὅλη τή δόξα του «ἐκ δεξιῶν τοῦΠατρός». Ἀξιώθηκε νά διακηρύξει τό θαῦμα, ὅπως οἱποι-μένες καί οἱμάγοι, καί τήν πίστη του στόν Χριστό, καί νά τοῦπροσ-φέρει ὡς δῶρο πολυτιμότερο καί ἀπό τά πλούσια δῶρα τῶν μάγων τόν ἑαυτό του καί τή ζωή του.

Ἔτσι ἀναδείχθηκε ὁπρωτομάρ-τυς Στέφανος καί μέ τά λόγια του καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς του ἱεραπόστολος, γιατί μίλησε γιά τόν Χριστό στούς Ἰουδαίους πού δέν τόν γνώριζαν ἤδέν θέλη-σαν νά τόν ἀναγνωρίσουν ὡς Θεό, γιατί τούς κάλεσε νά πιστεύσουν σέ αὐτόν πού ἦταν ὁΜεσσίας καί Λυτρωτής πού ἀνέμεναν, τούς κά-λεσε νά πιστεύσουν αὐτόν, στόν ὁποῖον ἐκεῖνος πίστευσε μέ ὅλη τή δύναμη τῆς νεανικῆς του ψυχῆς.

Διότι νέος ἦταν ὁπρωτομάρτυς Στέφανος. Ἕνας νέος ἄνθρωπος, λί-γο μεγαλύτερος ἀπό ἐσᾶς πού βραβεύουμε σήμερα. Ἕνας νέος ἄν-θρωπος πού διέθετε θάρρος καί γενναιότητα, πού διέθετε σθένος καί δύναμη γιά νά ὑπερασπισθεῖαὐ-τό πού πίστευε καί νά καλέσει καί τούς ἄλλους στήν ἴδια πίστη, στήν πίστη του.

Γι᾽αὐτό καί ἀποτελεῖ πρότυπο γιά κάθε νέο ἄνθρωπο, ἀποτελεῖ πρότυπο γιά τούς νέους κάθε ἐπο-χῆς, ἀποτελεῖ πρότυπο καί γιά σᾶς, παιδιά μου, πού βραβεύουμε ἀπό-ψε γιά τήν ἀριστεία καί τή διά-κριση πού ἐπιτύχατε στίς σπουδές σας.

Ἰδιαιτέρως ὅμως φέτος, πού ἡ το--πική μας Ἐκκλησία καί ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας, ἔχει ἀφιερώσει τό ἔτος πού τελειώνει στήν ἱερα-πο-στολή καί τόν εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων, ὁἅγιος πρωτομάρτυς Στέφανος ἀποτελεῖκαί πρότυπο ἱεραποστόλου. Γιατί ἱεραπόστολος μπορεῖνά γίνει ὁκάθε ἄνθρωπος, μπορεῖνά γίνει ὁκάθε ἕνας ἀπό σᾶς, μέ τήν ὁμολογία τῆς πίστεώς του κυρίως ὅμως μέ τό παρά-δειγ-μα τῆς ζωῆς του. Ἀρκεῖνά διαθέ-τει τό θάρρος πού εἶχε ὁπρω-το-μάρτυς Στέφανος. Ἀρκεῖνά ἔχει δύ-ναμη νά ἀντισταθεῖστό ρεῦμα τοῦσύγχρονου κόσμου, πού προ-σπαθεῖνά παρασύρει τούς πάντες καί τά πάντα, ὄχι πρός τό καλύτε-ρο, πρός τό ἀνώτερο καί τό ὑψη-λότερο, ἀλλά συνήθως πρός αὐτό πού εἶναι πιό εὔκολο, πού ἀπαιτεῖτόν λιγότερο κόπο, πού προϋπο-θέτει τή μικρότερη προσπάθεια.

Μέ τόν τρόπο αὐτό ὅμως ὁ ἄν-θρω-πος, καί κυρίως ὁ νέος, δέν μπο-ρεῖ οὔτε νά βελτιωθεῖ οὔτε νά προοδεύσει. Τό γνωρίζετε καί σεῖς ἀπό τήν προσπάθειά σας γιά τήν εἰσαγωγή σας στό Πανεπιστήμιο καί τίς ἐξετάσεις σας.

Ἐάν δέν εἴχατε ἐπιμείνει στή με-λέτη, ἐάν δέν εἴχατε δώσει τόν κα-λύτερο ἑαυτό σας, ἐάν δέν εἴχατε στερηθεῖκάποιες ἀνέσεις ἤκαί ἀπο-λαύσεις τίς ὁποῖες ἄλλοι συμ-μα-θητές καί συμμαθήτριές σας ἀπο-λάμβαναν, δέν θά εἴχατε ἐπι-τύ-χει τόν στόχο σας, δέν θά εἴχατε κατορθώσει νά κάνετε πραγματι-κό-τητα αὐτό πού εἴχατε θέσει ὡς σκοπό σέ αὐτή τή φάση τῆς ζωῆς σας.

Κάποιοι βέβαιοι θεωροῦν ὅτι ἠἀριστεία δέν εἶναι κάτι πού πρέπει νά ὑποστηρίζουμε, δέν εἶναι κάτι πού πρέπει νά ἐπιβραβεύουμε ἤἀκόμη ὅτι ἠεἰσαγωγή σέ μία πα-νε-πιστημιακή σχολή δέν εἶναι κά-τι σπουδαῖο καί σημαντικό. Ὅμως αὐτό δέν ἰσχύει μέ τόν τρόπο πού λέγεται.

Ἀσφαλῶς καί ἡζωή δέν κρίνεται ἀπό μία ἐπιτυχία ἤμία ἀποτυχία. Δέν κρίνεται σέ τέτοιο βαθμό ὥστε νά ἀπογοητεύεται κανείς καί νά στενοχωρεῖται καί νά πιέζεται ψυ-χολογικά καί συναισθηματικά. Πολ-λοί εἶναι ἐκεῖνοι πού μπορεῖνά ἀπέτυχαν στίς ἐξετάσεις τοῦσχολείου καί ὅμως νά ἐπέτυχαν σέ κάποιον ἄλλο τομέα καί νά διέπρεψαν στή ζωή τους. Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού μπορεῖνά μήν κατόρθωσαν νά εἰσαχθοῦν στό Πανεπιστήμιο, διακρίθηκαν ὅμως σέ ἄλλους χώρους, στήν τέχνη, στίς ἐπιχειρήσεις, στή φιλανθρω-πία, στήν ἁγιότητα.

Γι᾽αὐτό καί τό σημαντικό στοι-χεῖο τῆς ἐπιτυχίας καί τῆς διακρί-σεως καί συγχρόνως ὁλόγος γιά τόν ὁποῖο καί ἡτοπική μας Ἐκ-κλη-σία βραβεύει κάθε χρόνο τούς μα-θητές πού διακρίθηκαν εἶναι ἡπροσπάθεια.

Ἡ προσπάθεια εἶναι αὐτή πού ἀπαι-τεῖται γιά τήν πρόοδο καί τήν ἐπιτυχία τοῦ ἀνθρώπου σέ ὁποιο-δήποτε τομέα. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος ἀπό τόν Θεό νά προ-σπα-θεῖ καί νά ἀγωνίζεται γιά νά προοδεύσει στή ζωή του, δέν εἶναι πλασμένος γιά νά ἐπαναπαύεται καί νά μήν κάνει τίποτε. Εἶναι πλα-σμένος «κατ᾽εἰκόνα καί καθ᾽ὁμοίωσιν» τοῦΘεοῦ, καί ἡ ὁμοί-ω-ση περιέχει τή δυναμική τῆς προσπά-θειας. Ὁἄνθρωπος πρέπει νά προσπαθήσει γιά νά ὁμοιάσει τόν Θεό, πρέπει νά προσπαθήσει γιά νά καλλιεργήσει τά χαρίσματα πού τοῦἔδωσε ὁΘεός, καί ἡπρο-σπάθεια αὐτή, ὅπως καί κάθε ἄλλη προσπάθεια γιά τό καλό, εἶναι πού δίδει νόημα στή ζωή τοῦἀνθρώ-που, εἶναι πού τοῦδίδει κίνητρο γιά νά ζεῖ, εἶναι πού τόν γεμίζει χαρά, γιατί τήν προσπάθεια τήν ἀκολουθεῖκαί ἡἐπιτυχία.

Ἀντίθετα, ὅσοι ἀποφεύγουν τήν προσπάθεια ἀλλά καί ἐκεῖνοι πού συστήνουν τήν ἀποφυγή της ἤκαί λοιδωροῦν ὅσους προσπαθοῦν καί ἀγωνίζονται γιά νά ἐπιτύχουν τούς στόχους πού ἔθεσαν, μπορεῖνά αἰσθάνονται πιό ξεκούραστοι ἀλλά δέν αἰσθάνονται χαρούμε-νοι, δέν αἰσθάνονται ἱκανοποιη-μέ-νοι, δέν αἰσθάνονται εὐχαριστη-μέ-νοι μέ τόν ἑαυτό τους καί μέ τή ζωή τους, γιατί ἡζωή καί ἡκα-θη-μερινότητα χωρίς προσπάθεια, χω-ρίς ἀγώνα γιά τό καλό μετα-βάλ-λεται

σέ ἕνα τέλμα, μεταβάλ-λεται σέ μία ἀνιαρή πραγμα-τι-κό-τητα στήν ὁποία ὁἄνθρωπος δέν ἔχει νά κάνει τίποτε, δέν ἔχει νά περιμένει τίποτε, δέν ἔχει κα-νένα ἐνεργό ρόλο. Καί αὐτό δέν τοῦστε-ρεῖμόνο τή χαρά τῆς δημιουρ-γίας καί τῆς προόδου ἀλλά τοῦἀφήνει τήν πικρή γεύση τῆς ἀπρα-ξίας καί τῆς νωθρότητας, καί δυ-στυχῶς τόν ὁδηγεῖπολλές φορές σέ δυσάρεστες συνέπειες γιά τόν ἴδιο καί γιά τή ζωή του.

Καί ἐάν αὐτό ἰσχύει γιά κάθε ἄν-θρωπο, ἰσχύει πολύ περισσότερο γιά σᾶς τούς νέους, πού δημιουρ-γεῖ-τε καί κτίζετε τή ζωή σας, πού ἔχετε ὅλη τή ζωτικότητα καί τήν ὁρμή τῆς νεότητός σας, πού πρέπει νά διαμορφώσετε τό μέλλον σας μέ ἀρχές καί ἀξίες.

Γιατί ἡπροσπάθεια καί ὁἀγώνας σας δέν πρέπει νά ἀφοροῦν μόνο στίς σπουδές σας καί στήν ἐπι-τυ-χία σας σέ αὐτές, ἀλλά πρέπει νά ἀφοροῦν καί στήν ἐπιτυχία σας νά διαμορφώσετε τήν προσωπικό-τη-τα μέ ἀρχές καί ἀξίες, πρέπει νά τή στηρίξετε καί νά τή θεμελιώσετε στήν πίστη καί στά ἰδανικά, ὥστε ὅσο καί ἄν θά κλυδωνισθεῖἀπό τίς δυσκολίες πού θά συναντήσετε στή ζωή σας, ὅσο καί ἄν οἱφωνές τοῦκόσμου, οἱπροκλήσεις τοῦκό-σμου, πού ἤδη ἀπό τώρα δοκι-μά-ζουν τήν ἀντοχή σας μέσα καί ἔξω ἀπό τό σχολικό σας περιβάλλον μέ ποικίλους τρόπους, προσπαθοῦν νά σᾶς παρασύρουν, ἐσεῖς νά μεί-νετε σταθεροί, ἐσεῖς νά ἔχετε μιά σταθερή καί ἀκλόνητη προοπτική, ὥστε νά ἀντλεῖτε δύναμη ἀπό αὐ-τήν, νά μήν ἀπογοητεύεσθε, νά μήν κλονίζεσθε, νά μήν βυθίζεσθε, νά μήν χάνετε τή χαρά καί τήν αἰ-σιοδοξία σας καί νά μήν χάνετε τήν ἐλπίδα σας γιά τό μέλλον.

Πολλοί νομίζουν ὅτι ἡπροσπά-θεια γιά τήν ἐπιτυχία στά μαθή-μα-τα καί τίς σπουδές εἶναι ἀνε-ξάρ-τητη ἀπό τήν προσπάθεια γιά τή διαμόρφωση τῆς προσωπικότητος μέ βάση τήν πίστη, μέ βάση ἀρχές καί ἀξίες. Ἠἄποψη αὐτή ὅμως δέν εὐσταθεῖ, γιατί ἡμία προσπάθεια ἐνισχύει τήν ἄλλη· γιατί ὅποιος συ-νηθίζει νάἀγωνίζεται στή ζωή του γιά ἕναν σκοπό, δέν δυσκο-λεύ-εται νά ἀγωνισθεῖκαί γιά ἕναν ἄλλο, ἐξίσου σπουδαῖο καί σημα-ντικό.

Καί ἀκόμη ὅποιος στηρίζει τόν ἀγώ-να του καί τήν προσπάθειά του νά ἐπιτύχει στίς σπουδές του καί στή ζωή του στήν πίστη στόν Χριστό, αὐτός ἔχει καί τή βοήθεια καί τή χάρη τοῦΧριστοῦστήν προ-σπάθειά του, ὥστε νά μπορεῖνά ἀντιμετωπίσει μέ θάρρος καί τή δυσκολία καί τήν πίεση πού δη-μιουργεῖκάποιες φορές ἡπροσπά-θεια γιά τήν πρόοδο, ἀλλά καί νά διαχειρισθεῖτήν ἐπιτυχία, ἡὁποία μπορεῖνά δημιουργήσει καί προ-βλή-ματα στόν νέο ἄνθρωπο, ὁὁποῖος νομίζει ὅτι μέ μία ἐπιτυχία ἐπέτυχε τό πᾶν, καί στήν πρώτη ἀτυχία ἤἀποτυχία πού θά τήν ἀκο-λουθήσει αἰσθάνεται νά γκρε-μίζεται τό σύμπαν γύρω του.

Ἀντίθετα, ὅποιος παράλληλα μέ τήν προσπάθεια γιά νά ἐπιτύχει στίς σπουδές του,

γιά νά προο-δεύσει στά μαθήματά του καί νά ἀρι-στεύσει στίς ἐξετάσεις, ἀγωνί-ζεται καί γιά νά σμιλεύσει τόν χα-ρακτήρα του, ἀγωνίζεται καί γιά νά συνδέσει τή ζωή του μέ τόν Χριστό, αὐτός ὁτιδήποτε καί ἄν συμβεῖστή ζωή του τό ἀντιμε-τω-πίζει μέ ψυχραιμία καί ἡρεμία, ὅπως βλέπουμε ὅτι ἔκανε καί ὁπρωτομάρτυς Στέφανος.

Καί αὐτός δίδει καί στούς ἀν-θρώ-πους γύρω του, δίδει καί στούς συμμαθητές καί τούς συνομιλή-κους του τή μαρτυρία τῆς πίστεώς του στόν Χριστό. Γίνεται ἕνας ἰε-ραπόστολος, γιατί μέ τή στάση του καί τή συμπεριφορά του δείχνει καί στούς γύρω του τόν Χριστό, καί τούς ὁδηγεῖκοντά του, ἐφόσον τό θέλουν, γιά νά στηρίξουν καί ἐκεῖνοι τή ζωή τους στήν πίστη καί νά μάθουν νά ἀγωνίζονται γιά τήν ἐπι-τυχία στή ζωή τους μέ ὁδη-γό καί στήριγμα τήν πίστη στόν Χριστό, ὁὁποῖος δέν ἐγκαταλείπει καί δέν ἀπογοητεύει ποτέ, ὅσους τόν πιστεύουν καί ἐμπιστεύονται τή ζωή τους καί τήν προσπάθειά τους στά χέρια του καί στήν ἀγάπη του.

Συγχαίροντάς σας, λοιπόν, ἀπόψε καί βραβεύοντάς σας γιά τίς ἐπι-δόσεις σας, γιά τίς ὁποῖες δικαιο-λο-γημένα χαίρεστε καί καμα-ρώνε-τε καί σεῖς καί οἱ γονεῖς σας καί οἱ καθηγητές σας καί οἱ φίλοι σας καί ὅλοι ἐμεῖς πού σᾶς παρακο-λουθοῦμε μέ πολλή ἀγάπη πά-ντοτε καί προσευχόμαστε γιά τήν ἐπιτυχία σας, εὔχομαι πατρικά νά συνεχίσετε νά ἔχετε ἐπιτυχίες γιά νά ἀποτελεῖτε πρότυπο καί γιά τούς νεώτερους, καί νά προοδεύ-ετε καί στίς σπουδές σας ἀλλά καί στή ζωή σας μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦΧριστοῦμας καί τή νέα χρονιά ἀλλά καί πάντοτε.